

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Iron & Smith kft/Unilever NV

(Sprawa C-125/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Rejestracja krajowego znaku towarowego, który jest identyczny z wcześniejszym wspólnotowym znakiem towarowym lub do niego podobny — Wspólnotowy znak towarowy cieszący się renomą w Unii Europejskiej — Geograficzny zasięg renomy)

(2015/C 354/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iron & Smith kft

Strona pozwana: Unilever NV

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że gdy istnienie renomy wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego zostało stwierdzone na istotnej części obszaru Unii Europejskiej, która to część może w danym przypadku pokrywać się z obszarem jednego tylko państwa członkowskiego, niekoniecznie będącego tym państwem, w którym dokonano zgłoszenia do rejestracji późniejszego krajowego znaku towarowego, należy uznać, że znak ten cieszy się renomą w Unii Europejskiej. Kryteria, które zostały ustanowione przez orzecznictwo w zakresie rzeczywistego używania wspólnotowego znaku towarowego, nie są same w sobie właściwe dla ustalenia istnienia „renomy” w rozumieniu art. 4 ust. 3 tej dyrektywy.
- 2) W sytuacji gdy wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy zdobył już renomę na istotnej części obszaru Unii Europejskiej, lecz nie wśród właściwego kręgu odbiorców państwa członkowskiego, w którym dokonano zgłoszenia do rejestracji objętego sprzeciwem późniejszego krajowego znaku towarowego, właściciel wspólnotowego znaku towarowego może skorzystać z ustanowionej w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2008/95 ochrony, jeżeli okaże się, że niebagatelną z handlowego punktu widzenia część tego kręgu odbiorców zna ten znak i dostrzega związek między nim a późniejszym krajowym znakiem towarowym oraz że – przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy – istnieje albo faktyczne i trwające naruszenie wspólnotowego znaku towarowego w rozumieniu tego przepisu, albo, gdy do niego nie doszło, duże prawdopodobieństwo zaistnienia takiego naruszenia w przyszłości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Andrejs Surmačš/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sprawa C-127/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 94/19/WE — Punkt 7 załącznika I — System gwarancji depozytów — Wykluczenie niektórych deponentów z systemu zabezpieczenia depozytów — Wykluczenie „kierownika”)

(2015/C 354/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa